

zamestnanca proti majiteľovi zemedelského podniku o neplatnosť výpovedi, je sťažnosť k nss-u neprípustná.

(Nález zo dňa 24. januára 1934 č. 1014.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 9648/32.

V e c: Ľudevít H. vo V. proti zemskému úradu v Bratislave o uznanie služobného pomeru zemedelského zamestnanca.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a o d m i e t a p r e n e p r í p u s t n o s ť.

D ô v o d y: Okr. úrad v Želiezovciach rozhodnutím zo dňa 25. marca 1930 zamietol podľa odst. 2 § 16 zák. čl. XLV:1907 pre opozdenosť žiadosť sť-ľa čo zemedelského zamestnanca zamestnaného u firmy »Pohronský cukrovar úč. spol.« o zrušenie danej mu výpovedi, — z dôvodu, že sť-ľ v žiadosti udal, že výpoveď sa stala dňa 12. januára 1929, kdežto jeho žiadosť došla k okr. úradu dľa prezentačného razítka až dňa 6. mája 1929, tedy opozdene.

Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad sť-ľovo odvolanie do rozhodnutia okr. úradu z týchto dôvodov: Žal. úrad považujúc na základe písomného osvedčenia sť-ľovho za dokázané, že sť-ľ zaviazal sa, že súhlasí s výpoveďou resp. s prepustením zo služby ke dni 1. mája »1930«. Z akých pohnutok sť-ľ tak učinil, je pre rozhodnutie tohoto sporu irelevantné. Keď tedy sť-ľ sám dal súhlas ke zrušeniu služobnej smluvy, nemôže sa neskôršie domáhať žalobou u úradu, aby výpoveď bola prehlásená za neplatnú.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvážil nss:

Podľa obsahu napadnutého rozhodnutia, riešil žal. úrad meritorne spor zemedelského zamestnanca (sť-ľa) proti majiteľovi zemedelského podniku o neplatnosť výpovedi, tedy spor povahy súkromoprávnej, ktorý spadá pod ustanovenia zák. čl. XLV:1907. Rozhodovať vo sporoch tohoto druhu je prikázané úradom správnym (arg. § 62 zák. čl. XLV:1907). Podľa § 1 odst. 1 zák. č. 217/1925 Sb. vydaného k preveďeniu § 105 ústavnej listiny, je vo všetkých prípadoch, v ktorých úrad správny podľa zákonov o tom vydaných rozhoduje o nárokoch súkromoprávných, voľné strane týmto rozhodnutím dotknutej po vyčerpaní opravných prostriedkov dovoľávať sa nápravy vo výroku o týchto nárokoch poradiť práva. Týmto predpisom bola tedy pre spory o takýchto súkromoprávných nárokoch po vyčerpaní opravných prostriedkov v pokračovaní administratívnom určená kompetencia riadnych súdov, prečož je meritorne rozhodovanie o sporoch tohoto druhu vzhľadom k ustanoveniu § 3 lit. a) zák. o ss vylúčené z kompetencie nss-u (srov. Boh. A 9648/32).

Č. 11.017.

Církevní věci: I. * Ustanovení § 13 odst. 2 posl. věta nař. č. 124/28 o tom, že duchovní nemají nároku na doplatek kongruálních platů za dobu, po kterou nebyli čl. státními občany, neodporuje předpisu § 6 zák. č. 152/26. — II. * Duchovní, kterému bylo uděleno čl.

státní občanství podle zák. č. 152/26, nemůže odvozovati z § 6 tohoto zák. nárok na doplacení kongruálních požitků podle zák. č. 122/26 ode dne 1. ledna 1926.

(Nález ze dne 24. ledna 1934 č. 1142.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8088/29, 8939/30, 9131/31.

Věc: Jan K. v O. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty o vrácení kongruového doplňku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze dne 17. září 1930 upravil zem. úřad v Bratislavě na základě § 3 zák. č. 122/1926 Sb. případně na základě § 169 vl. nař. č. 124/1928 Sb. příznávku Jana K., faráře v O., dnešního st-le, a stanovil ryzí příjem spojený s tímto duchovním místem na dobu od 1. ledna 1926 do 31. prosince 1930 a to od 1. ledna 1926 do 31. prosince 1927 částkou 7.825.20 Kč ročně a od 1. ledna 1928 částkou 7.811.15 Kč ročně. Při tom započteno jmenovanému duchovnímu 37 let 6 měsíců ke dni 1. ledna 1926, takže měl nárok na X. (poslední) trienálku 18.720 Kč ročně. Podotčeno dále: Poněvadž jmenovanému duchovnímu bylo uděleno čsl. státní občanství rozhodnutím min. vnitra z 1. února 1929 na základě úst. zák. č. 152/1926 Sb., má podle poslední věty odst. 2 § 13 vl. nař. č. 124/1928 Sb. nárok na kongruové požitky jen ode dne složení státoobčanské přísahy t. j. ode dne 16. listopadu 1929 a přináleží proto jmenovanému duchovnímu od 1. prosince 1929 kongruální doplněk 10.920 Kč ročně.

Z toho důvodu byla pak zvláštním výměrem z téhož dne jmenovanému předepsána náhrada vyplacených záloh za dobu od 1. ledna 1926 do 31. prosince 1929 částkou 32.402 Kč, která pak se snížila súčtováním záloh poskytnutých v době od 1. ledna 1930 do 31. října 1930 na částku 30.882 Kč.

Proti předpisu této náhrady podal st-l odvolání v podstatě tohoto obsahu: Zem. úřad se odvolává na ustanovení bodu 2 § 13 vl. nař. č. 124/28, podle kterého odvolatel nemá nároku na kongruu po tu dobu, co nebyl čsl. státním občanem. Tento výrok odporuje však § 6 zák. č. 152/26, podle kterého ten, kdo podle tohoto zák. nabude státního občanství, má býti považován za státního občana tak, jako by tohoto občanství nabyt již v roce 1918.

Nař. výměrem nevyhověl referát min. škol. v Bratislavě tomuto odvolání z důvodů nař. rozhodnutí.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Nezákonnost nař. rozhodnutí spatřuje stížnost v tom, že žal. úřad přiznal st-li kongruový doplněk až ode dne 16. listopadu 1929 t. j. ode dne složení státoobčanské přísahy a nikoliv již ode dne 1. ledna 1926, kdy vstoupil v platnost zákon č. 122/26, ačkoliv prý podle § 6 zák. č. 152/26 má býti s osobami, kterým bylo uděleno státní občanství podle tohoto zák., tak nakládáno, jako by byly státními občany od 28. října 1918. St-l náleží mezi takové osoby. Podle odst. 2 § 13 vl. nař. č. 124/28, na něž se nař. rozhodnutí odvolává — dovozuje stížnost dále — sice nemají takoví státní občané nároku na doplatek kongruálních platů za

dobu, po ktorou nebyli státnimi občany, toto ustanovení však odporuje podle názoru stížnosti ustanovení § 6 zák. č. 152/26 a je proto neplatné.

Nss nedal ani této námitce za pravdu.

Jak nss dovodil již v nál. Boh. A 8088/29, 8939/30 a 9131/31 sluší předpisu § 6 zák. č. 152/26 rozuměti tak, že ode dne udělení státního občanství nelze osoby, kterým bude podle zák. č. 152/26 státní občanství uděleno, vylučovati z uplatnění oněch práv, která podle speciálních zákonů jsou podmíněna státním občanstvím, trvajícím již od 28. října 1918 a že předpis § 6 promíjí sice při uplatňování práv na základě takových speciálních zákonů nedostatek podmínky státního občanství trvajícího již od 28. října 1918 a pohlíží na takové občany, jakoby podmínka ta byla při nich splněna, s druhé strany však, že zákon likvidaci případných nároků dopouští teprve ode dne, kdy státní občanství bylo uděleno.

Na tomto právním názoru trvá nss i v daném případě. Zák. č. 122/26, o úpravě platů duchovenstva, váže v § 1 nárok na kongruový doplněk na podmínku státního občanství čl. 1; jest proto podle právního názoru zaujatého v cit. nál. na duchovního, jemuž bylo uděleno státní občanství podle zák. č. 152/26, pohlížeti jako na osobu mající státní občanství sice již od 28. října 1918 a tedy také ovšem již od 1. ledna 1926, avšak likvidace kongruových platů nastává teprve dnem udělení státního občanství. Neshledal proto nss, že by ustanovení odst. 2 věta poslední § 13 vl. nař. č. 124/28 odporovalo ustanovení § 6 zák. č. 152/26.

Tomu-li tak, pak mohl žal. úřad odepřít st-li kongruový doplněk za dobu od 1. ledna 1926 do udělení státního občanství, a vyplatil-li jej přes to zálohou, mohl ji požadovati zpět.

Č. 11.018.

Pozemková reforma. — Pokračovanie pred nss-om: Riešenie všetkých otázok, súvisiacich s výrokom štpú-u o stanovení prejímacej ceny je podľa § 3 lit. a) zák. o ss vylúčené z kognície nss-u.

(Nález zo dňa 24. januára 1934 č. 1215.)

Prejudikatura: Boh. A 947/21.

V e c: Anton F. v P. proti štátnemu pozemkovému úradu o stanovení prejímacej ceny za prevzaté nemovitosti.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a o d m i e t a p r e n e p r í p u s t n o s ť.

D ô v o d y: Podaním de pres. 3. mája 1930, upraveným na žal. úrad, domáhal sa sť-l', aby bolo o prejímacej cene prevzatej časti veľkostatku v P. s dedičmi bývalej vlastníčky tohože veľkostatku Kornelie F. znovu jednané, resp., aby bola »výzva« žal. úradu č. 103.635/27, ktorou bolo zavedené pokračovanie o stanovení prejímacej ceny, dedičom zmienenej vlastníčky za účelom uplatnenia potrebných právnych opravných prostriedkov doručená; dôvodom tejto žiadosti uviedol sť-l' v podstate, že vyšezmienená »výzva« žal. úradu nebola doručená ani vlastníčke veľko-